

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΑ ΚΡΑΥΓΑΖΟΝΤΑ ΚΡΑΝΙΑ

Ἡ ἱστορία μιᾶς ἀδικίας.—Ἡ κατάρα τῆς ἐνομιμοθάνατης.—Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῶν κρανίων.—Ἡ θεία δίκη.—Τὸ ξεκλήρισμα τῶν Φιλίππων.

Κοντὰ στὴ λίμνη Γουίνδμιρ, στὸ Γουεστμάρλαντ τῆς Ἀγγλίας, ὑψώνεται ἕνα ἀρχαῖο μῆγαρο, γνωστὸ μὲ τ' ὄνομα Κάλγκαρθ Χάλλ. Δάσος πυκνὸ ἀπὸ ὑψηλά καὶ πένθημα πεύθα τὸ φρεστοιχίζει. Τὸ μῆγαρο αὐτὸ ἂν καὶ ἀνακαινίσθηκε ἐσχάτως, ἐντούτοις στὴν ὄψη του ἔχει κάτι τὸ μυστηριώδες, κάτι τὸ τρομακτικόν. Οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας ἀποφεύγουν νὰ πλησιάσουν ἐκεῖ κατὰ τὶς νυκτερινάς· πρὸ πάντων ὄρες, γιὰτί ἕνας φουλλὸς πρὸ ἀσφαλῶς, περικλείει ἀρεχτὴ πραγματικότητα, ἔχει ὀμιουρηθῆ γύρω ἀπὸ τὸ μῆγαρο Κάλγκαρθ Χάλλ, ἢ, ὅπως τὸν λέν οἱ περιόικοι, τὸ ἄσπιτι τῶν Κρανίων ποὺ κραυγάζουν.

Ἡ ἱστορία τοῦ «στοιχειωμένου» αὐτοῦ μεγάρου εἶνε ἡ ἑξῆς : Στὶς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος στὴ θέσθ τοῦ σημερινοῦ μεγάρου ἦταν μιὰ μικρὴ, χαρτωμένη ἀγορτικὴ ἐπαυλὶς, ὅπου ζούσε ὁ Κρόσσερ Κούκ κ' ἡ γυναίκα του Δωροθέα—ἕνα ζευγὰρ ἐργατικόν, ποὺ ἀγαποῦσε τὸ σπιτικὶ τους καὶ τὰ λίγα στρέμματα γῆς ποὺ εἶχαν κληρονομήσει ἀπὸ τοὺς γονεῖς των.

Ὅλη ἡ περιφερεία γύρω ἀπὸ τὸ κτήμα τους ἀνῆκε σ' ἕνα πλουσιώτατο κτήματι, τὸ Μάιλς Φιλίππων. Ὁ Μάιλς Φιλίππων μὲ τὴν γυναίκα του ἐπαχθεῖαν νὰ γίνουν ἐκεῖ ἕνα μῆγαρο, ἀλλὰ κανένα μέρος τῆς περιφερείας δὲν ἦταν κατάλληλον, ὅσο ἡ θέσις ὅπου βρισκόταν ἡ ἀγορτικὴ τῶν Κρόσσερ Κούκ. Ἀλλὰ καὶ οἱ τελευταῖοι δὲν εἶχαν κανένα σκοπὸ νὰ πωλήσουν τὸ ἀγαπημένον τους κτήμα, ὅπου ἀπὸ τῶν αἰῶνων ζούσαν οἱ πρόγονοί του.

Πολλές φορὲς ὁ Φιλίππων ἐπρότεινε στὸν Κούκ νὰ ἀγοράσῃ τὸ κτήμα του σὲ πολὺ καλὴ τιμῇ, ἀλλὰ ὁ τελευταῖος ἠρνεύετο πάντοτε. Βλέποντας λοιπὸν ὁ Φιλίππων οὐκ δὲν μπορούσε νὰ κατορθώσῃ τίποτε ἐκεῖ, ἔθεσε εἰς ἐνέργειαν ἕνα καταθρόνιον σχέδιον ποὺ τοῦ ἐνέπνευσε ἡ γυναίκα του.

Ἐνα πρωτὸ λοιπὸν ἐπισκέφθηκε τὸν Κούκ καί, δίνοντάς του φιλικότητα τὸ χεῖρ, τοῦ εἶπε ὅτι δὲν ἠθέλει πιά τὸ κτήμα του καὶ εἰς τὴν ἑξῆς τὸ μῆγαρό του σὰ δικά του κτήματι. Τοῦ εἶπε ἀκόμα καὶ ποῦ θὰ ἠθέλει νὰ συνδεθῇ μὲ φίλια μαζὶ του καὶ ἐπροσκόλησε αὐτὸν καὶ τὴν γυναίκα του νὰ περάσουν μαζὶ τὸ Χριστούγεννα στὸ μῆγαρό του.

Τὸ ζεύγος Κούκ ἐπαρτίσθηκε γι' αὐτὴν ἀπόφαση γιὰτί ἦσαν ἀνθρώποι φιλήσυχου κ' ἠθέλαν νὰ ζῶν ἐιρηνικά μὲ τοὺς γείτονάς των, ἐδίστασαν ὅμως κάμπο, νὰ δεχθῶν τὴν πρόσκλησιν τοῦ Φιλίππων, ἐπειδὴ εἴτερον τὸν δλοὶ οἱ ἄλλοι προσκεκλημένοι του ἦσαν ἐνεργεῖς ἰσότης, καὶ ὅρατες προδοτικότητες μὲ μεταξωτὰ καὶ μὲ κοινήματα. Ἀλλὰ ὁ πλοῖσιος κτηματίας ἐπέμενε κ' ἀναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν.

Ὅταν, τέλος, ἦρθαν τὰ Χριστούγεννα, τὸ ζεύγος Κούκ εἶτῃγε στὸ μῆγαρό τοῦ Φιλίππων ποὺ ἦταν κατὰ μέρος ἀπὸ προσκεκλημένους ἀριστοκράτας, Δεῖλοι, σαπηνιοὶ καὶ στενοχωρημένοι ἐκείθιναν σὺν τραπέζῃ. Μπροστὰ στὴ θέσθ τοῦ Κρόσσερ Κούκ βρισκόταν ἕνα κούτελλο ἀπὸ παρὰφ ὄχρασι, τοῦ οποίου ἡ λάμψη καὶ ἡ κένη ἐξάρθιζε τὴν προσοχὴ του. Μία στιγμὴ ἡ γυναίκα τοῦ Φιλίππων τοῦ εἶπε:—Βλέπω οὐκ ἀναμάρτε; ἔξερτικὰ καὶ τὸ κούτελλο, κ. Κούκ.

Ἔχεις δίκιο, ἀρτίζει νὰ τὸ θαυμάσῃς αὐτὸ. Φυσικὰ τότε ἡ προσοχὴ τῶν συζυγαζιζόμενων ἐστράφη πρὸς τὸν Κούκ, ὁ ὅποιος κοκίνησε καὶ ἐψιθύρισε κατὰ καὶ τὸ ἐπεισόδιον ἔληξεν. Ὅταν ἐτελείονεν ἡ ἐσθρὴ ὁ Κούκ καὶ ἡ Δωροθέα ἀπαχαιρέθησαν τὸ ζεύγος Φιλίππων, τὸ εὐχαρίστησαν καὶ ἔργον.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Κούκ καὶ ἡ γυναίκα του συνελθῆσαν καὶ ἐφυλάκισθησαν ἀπομονωμένως, χωρὶς νὰ μῆθουν τὸ λόγο τῆς συλλήψεως των.

Σὲ μιὰ βδομάδα εἶνε ἡ δίκη τους. Τότε μονάχα ἔμαθαν οὐκ κατηγοροῦντο οὐκ ἐκλεμνὸν τὸ χρυδὸ κούτελλο τοῦ Φιλίππων. Ἡ κ. Φιλίππων παρουσιάστηκε σὸν δικαστήριον καὶ διηγῆθηκε πῶς τῆς ἔκανε ἐντύπωσιν ὁ πρόβος, μὲ τὸν ὅτι οὐδὸν ὁ Κούκ ἐκοίτιζε τὸ κούτελλο καὶ ποῦ τὸν εἰσῆγε καὶ φ' αὐτό. Οἱ προσκεκλημένοι ἐπιβεβαίωσαν τὰ λεγμένα τῆς. Δὲ ὑπῆρθε παρουσίασθησαν καὶ κατέβησαν ἐνόρκως, οὐκ εἶχαν τὸ ζεύγος Κούκ εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ σηματοῖσιον μόνου, τὴν ὡρα ποὺ οἱ ἄλλοι ἐχόρευον. Τέλος παρουσίστηκε καὶ τὸ δοχεῖο κ' ἔδω στρατιώτες κατέδωσαν οὐκ τὸ ἦσαν κατὰ τὴν ἔρευναν ποὺ ἔκαμαν σὸ σπιτικὸ τοῦ Κούκ.

Ὅλας οἱ ἠρήσεις τοῦ ζεύγους Κούκ, οἱ ὄρατοι των καὶ τὰ δάκρυά των, δὲν μῆρσαν νὰ ἐλαφρύνουν αὐν τὴν τρομερὴ θέσθ του. Ἔτσι στήφωνα μὲ τοὺς σκληροὺς νόμοις τῆς ἐποχῆς· καταδικάσθησαν εἰς τὸν θά ἄγχον· θάνατο. Τὴν ὡρα ποὺ ἀπηγγέλετο ἡ καταδικῆ του, ἡ Δωροθέα ἤρε φωνὴ καὶ ἀστρόντας· μπροστὰ μὲ ἄγρια, σκοτεινὰ μάτια, εἶπε μὲ δυνατὴ φωνὴ δειχνόντας τὸ Φιλίππων καὶ τὴν γυναίκα του :

— Ὁ Θεὸς εἶνε μεγάλος· ἡ καταδικῆ του τὴ πέσθ βαρεῖα σὲ σὰς, σ'οὺς συγγενεῖς σὰς καὶ σ'οὺς φίλους σὰς. Οὐτε σεις, οὐτε καὶ τὰ παιδιὰ σὰς δὲ θὰ εὐτυχίσουν ποτέ. Ὅλοι ὄδους ἔσε; καὶ οἱ ἀπόγονοί σὰς θ' ἀγαπήσουν τὰ πεδῶνον μέσα σὸν θάνατον καὶ ὄντονον. Τὸ φάντασμα τοῦ συζύγου μου καὶ τὸ δικὸ μου θὰ σὰς παρακολουθῇ πάντοτε, ἡμέρα καὶ νύχτα. Οὐδέποτε, ὅσο θὰ ζῆτε, θ' ἀπαλλαγῆτε ποτέμ'.

Σὲ λίγες ἡμέρας, αὐτὴ καὶ ὁ συζύγος τῆς ἀπῆχονισθησαν. Καὶ

ἐνὸ τὰ πτώματά τους ἦσαν ἀκόμα κρεμασμένα, οἱ Φιλίππων, κατέλαβαν τὴν ἀγορτικὴ τους, τὴν ἐγκρέμισαν κ' ἄρχισαν νὰ χεῖζον τὸ μῆγαρό τους. Τὰ ἐκόμμενα Χριστούγεννα τὸ μῆγαρό ἦταν ἐξομοί κ' οἱ Φιλίππων, εἰς τὴν εὐκαιρίαν αὐτῇ, παρέδωσαν μὲγα γέυμα. Στὴ μέσθ τοῦ γεύματος ἡ κυρία Φιλίππων σηκώθηκε νὰ πῆρ σὸν δωματίου τῆς· νὰ φέρῃ κάποιον κούρημα. Ἐκείνη τῆς ἐποχῆ δὲν ὑπῆρχε οὐτε ἠλεκτρικόν, οὐτε γάστρι καὶ οἱ διάδρομοὶ ἦσαν σχετικῶς σκοτεινοί. Ἡ κυρία Φιλίππων, μ' ἕνα κερὶ σὸν χεῖρ προχωροῦσε πρὸς τὴν μεγάλη σκάλα τοῦ μεγάρου. Ἀξάφην σταμάτησε παγωμένη ἀπὸ τὸν τρομὸν τῆς.

Ἐκεῖ κοντὰ σὸν στήριγμα τῆς σκάλας, πολὺ κοντὰ τῆς, ἐφάνηκαν δύο κρανία.

Ἐνα γυναικεῖο μὲ μακρὰ, μαῦρα μαλλιά καὶ τὸ ἄλλο ἀνδρικό. Κατ' ἀπὸ τὸν τρεμουλιαστὸ φῶς τοῦ κεριοῦ, τὰ δύο κρανία ἐμαεῖδῖονσαν μὲ βλοσυρὸτητα καὶ ἦσαν ἐξομοί κ' ἄνοιξουν τ' ἀπάσινα στόματά τους· γὰ νὰ τῆς μιλῶσουν.

Ἡ κ. Φιλίππων ἐβῆγαλε μιὰ κραυγὴ καὶ ὤρμησεν πρὸς τὴν αἰθούσαν τοῦ σηματοῖσιον, κάτορχη καὶ κρεμόσασ, καὶ ἀνηχῆσθ τῆς ἐννεβῆ. Τότε δλοὶ οἱ προσκεκλημένοι τὴν ἀκολούθησαν ὡς τὴ σκάλα. Τα κρανία δὲν εἶχαν ἐξαφανισθῆ. Ἐμεναν ἐκεῖ. Ὁ τομῆρ-ρότερος ἰσότης ἐπληρώσε καὶ τὰ χεῖρσ μὲ τὸ σπαθί του.

Δὲν ἦσαν αὐτὴ, ἦσαν ἀληθινὰ κρανία καὶ τὸ σπαθί ἀνήχησε πάνω σὲ κόκαλα. Ὅπως οὐκ οἱ πρόκειται περὶ καμιάς φάρμας κ' ἐτέταξεν τὰ κρανία ὄσω.

Τὸ σηματοῖσιον ἐτελείωσε κ' οἱ προσκεκλημένοι ἔπεσαν νὰ κοιμηθῶν. Στὶς δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα δλοὶ ἐξύπνησαν ἀπὸ δυνατὰς καὶ ἄριες κραυγὰς ἄνοιξας. Ἄριστος ὄλοι σηκώθησαν. Οἱ πόρτες ἀνοιξαν. Γυνατεῖς μὲ φοβημένη πρόσποια παρουσιάσθησαν, καὶ ἄντρες· φοβημένοι προσεγγίζαν πρὸς τὴν προδοτικὴν τὸν κραγῶν. Ἐφῆσαν στὴ σκάλα κ' εἶε πρὸς μεγάλη τους ἐκπληξὴ καὶ φόβον εἶδαν τὰ δύο κρανία.

Κινεῖας δὲν κοιμήθηκε αὐτὴ τὴ νύχτα! Τὰ κρανία ἔμεναν ἐκεῖ. Τὸ πρωτὸ ὁ ὄσιος ὁ Φιλίππων τὰ πῆρε καὶ τὰ ἔφερε σ' ἕνα πηγάδι. Τότε δλοὶ θυρηθήσανε τὴν κατὰ τῆς· δυστυχισμένως Δωροθέας Κούκ. Οἱ προσκεκλημένοι ἔργον περιττοροὶ καὶ τὸ ζεύγος ἔμενε μόνον. Τὴν ἄλλη νύκτα ἀκούσαν τὲς φοιτῆτες κραυγὰς ν' ἀνηχῶντο σὲ ὄλον τὸ μῆγαρο. Καὶ τὸ ἄλλο πρωτὸ τὰ δύο κρανία βρεθῆσαν πάλι στὴ σκάλα.

Τὴμα ἄρχισε γιὰ τὸ ἔνοχο ζεύγος μὲ ζῶν ἀνυπόφορη. Κανένες ὑπῆρθε· δὲν ἔδδεχτο νὰ μείνῃ σὸν μῆγαρο, καὶ κανεὶς δὲν τοῦς ἐπληρώσε γιὰτί ἤξευραν οὐκ ἡ κατάρα ἐπεριελάμβανε καὶ τοὺς φίλους τους. Ἐν τούτοις, οἱ Φιλίππων εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ἐξακολουθῶν παρῆμενοι· εἰς τὸ μῆγαρο.

Τὸ φοβερότερον εἶταν οὐκ τὰ κρανία ἦσαν ἀληθινὰ. Ἄν ἦσαν ἀπλὰ φαντασματικὰ πᾶγμα δὲνθῆσαντο ἀπίστω. Ἀλλὰ ἦσαν ἀληθινὰ καὶ οἱ Φιλίππων ζούσαν μὲ τὸ φόβον οὐκ κίποια νύχτα θὰ ἐνοιωθῆν νὰ κτερινισμένα δέντια τους νὰ τοῦς ἀγγαζοῦντο σὸ λαμπρό!

Ἐν τῷ μεταξῷ ἄλλετὶ ἄλλα ἀτυχήματα ἀρχισαν νὰ πλῆθουν τὸν Φιλίππων. Οἱ ἐπιχρήσεις τοῦ πνεύματι καὶ ἡ περιουσία του κτεροπόρη. Στὸ τέλος, πέθανε αὐτὸς· καὶ ἡ γυναίκα του, πτωχὴ, κ' ἐμπτωχὴ καὶ ἡ μὲν ἡ κληρονομία ποὺ ἔφῆσαν σὸν παιδί τους ἦταν τὸ στοιχειωμένον μῆγαρο.

Ἦταν ὁ νέος κληρονομὸς ἐγκαταστάθηκε στὸ μῆγαρο, τὰ κρανία οὐλάτιαν ἀπειλητικὰ ὀν τῆ νύχτα. Ἀπὸ τότε ὄσω, ἡ μανία τους κατέτεσε κατὰς καὶ ἀρχισαν νὰ παρουσιάζονται μόνον καθὲ Χριστούγεννα καὶ τὴν ἐτέτειον τῆς ἀπαχονίσσεως των Κούκ.

Κάθε φορὰ ὄσω, ποῦ γίνονταν ἀπόπειρα νὰ μεταφερθῶν τὰ κρανία ὄσω ἀπὸ τὸ σπιτικόν, κ' ἄντρες ἔναρχίζον ἀπειλητικὰ καὶ τρομεροῖς. Ἔτσι καὶ ὁ νερὸς Φιλίππων δὲ μπόρεσε νὰ δώσῃ καμιά ἐσθρὴ στὸ μῆγαρό του. Λίγετι οὐκ ἐδοκίμασε μιὰ φορὰ, ἀλλὰ τὴν ὡρα ποὺ οἱ προσκεκλημένοι του ἔργοναν, ἀκόσμησαν ἔσω ἀπὸ τὴς θύρας τῆς αἰθούρας κραυγὰς· κ' αἰσῆν οἱ πόρτες ἀνοίγησαν καὶ τὰ κρανία ἐκάλπησαν· μετὰ καὶ ἐπῆρθησαν ἀπάνω στὸν τραπέζι. Ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι ἀνατινέχθησαν περιττοροὶ ἀπὸ τῆς ὄσεως τους καὶ τὸ ἐβῆσαν σὲ πῶτα.

Ἡ θλίψη· καὶ ἡ μόνος μὲ περιέβληαν ἔσποτε τὸν νερὸ Φιλίππων. Ὅταν πᾶθνε εἶταν φοβερότερος ἀπὸ τὸν πῆταμό του. Τὸ ἴσιο ἐξακολούθησε καὶ σὲ ὄσω, τοῦ ἀπόγου, τῶν Φιλίππων ὄσω, ὄσω τὸ μῆγαρό τοῦ Κιλγκάρθ Χάλλ ἔβρυγε ἀπὸ τὰ χεῖρ τῆς καταραμένης αὐτῆς· οἰκογενεῖς καὶ ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τῶν Φιλίππων πέθανε κῆρπτοχο, ἰτόβλητο, τῆς Κοινωνίας καὶ ἐπίτατης.

Ἔτσι ἐξεπληρώθη τελείως ἡ κατάρα.

Τὰ κρανία ἐμῆρσαντο ἄλλα εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ὑπόγεια τοῦ μεγάρου. Μόνου ἡ νύχτα καὶ μόνον διανύμεται καμιά προσπάθεια νὰ τ' ἀπομακρῶν, ἀπὸ τὸ σπιτικόν κραυγάζουν ἐπὶ ἐβδόμηδες ὀλοκλήρους. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμ ἐπὸ ὁ σημερινοῦ κούρου τοῦ Κιλγκάρθ καὶ βρῆκε καὶ τὴ πέταξε στὴ λίμνη. Τὴν νύκτα εἰς αἰνῆ ἀνομινοῦσαν παρῆτε μὲ μὲν σὲλίσιματα καὶ κ' ἄντρες φρεῖας· καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὰ κρανία βρεθῆσαν εἰς πῆλι σὸν μῆγαρο, στὴ σκάλα, ἀκριβῶς ἐκεῖ ὄπου τὸ εἶδε ἡ γυναίκα τοῦ Φιλίππων. (Μετὰφράσει)